

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoPs/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225200059
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225200059.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Táne Šefčíkovej a JUDr. Petra Kalatu, vo veci umiestnenej A. B., narodenej XX.XX.XXXX, (ďalej iba „umiestnená“), adresa trvalého pobytu C., D. E. XXXX/XX, zastúpenej: Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., adresa sídla Bratislava, Pribinova 20, IČO: 50 491 300, za účasti zdravotníckeho zariadenia Univerzitnej nemocnice Bratislava, Nemocnica Staré Mesto, Bratislava, Mickiewiczova 13, o prípustnosti prevzatia do zdravotníckeho zariadenia, o odvolaní umiestnenej proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 9Pu/2/2025 – 15 zo dňa 14.01.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že prevzatie umiestnenej A. B., narodenej XX. XXXX XXXX, trvale bytom C., D. E. XXXX/XX do zdravotníckeho zariadenia – Univerzitnej nemocnice Bratislava, Pažítikova 4, 821 01 Bratislava, pracovisko Nemocnica Staré Mesto, Mickiewiczova 13, 813 69 Bratislava, Psychiatrická klinika LF UK a UNB, b o l o n e p r í p u s t n é .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením zo dňa 14.01.2025 súd prvej inštancie rozhodol, že prevzatie umiestnenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenia § 258 ods. 1, 2, § 260 ods. 1 až 3, § 261, § 262 ods. 1 až 3, § 263, § 264, § 265 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“, ustanovenia § 6 ods. 4, 9, § 9 ods. 4 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, ďalej len „ZoZS“ a článku 17 ods. 6 ústavného zákona číslo 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, ďalej len „Ústava SR“ dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky prípustnosti prevzatia umiestnenej do zdravotníckeho zariadenia.

2.1 Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že uznesením č. k. 9Pu/2/2025 – 5 zo dňa 09.01.2025, začal vo veci konanie z úradnej povinnosti po zistení, že dňa 09.01.2025 bola na Psychiatrickej klinike LFUK a UNB, Univerzitná nemocnica Bratislava, prijatá pacientka A. B., bez jej súhlasu s hospitalizáciou. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom pacientky a ošetrojúceho lekára, pričom zistil, že pacientka bola prijatá bez súhlasu pre riziko ohrozenia seba. Diagnóza je bipolárna afektívna porucha s terajšou manickou fázou a psychotickými príznakmi. Pacientka je k svojmu stavu nekritická, obviňuje všetkých naokolo, vyvoláva konflikty.

2.2 Vzhľadom na súčasný psychický stav umiestnenej súd prvej inštancie dospel k záveru, že je nutné stabilizovať zdravotný stav umiestnenej a nastaviť ju na adekvátnu liečbu, čo je v súčasnosti možné len hospitalizáciou umiestnenej v zdravotníckom zariadení. Prihliadol pritom na skutočnosť, že umiestnená nerozumie liečbe a nie je schopná porozumieť jej zmyslu. Hospitalizácia a liečba umiestnenej je tak jednoznačne v jej záujme, najmä v záujme ochrany jej zdravia.

3. Uznesenie napadla riadnym a včasným odvolaním len umiestnená, pričom na odôvodnenie odvolania uviedla, že F. F. je ovplyvnená jej bratom, a preto žiada o okamžité prepustenie.

3.1 K odvolaniu umiestnenej vyjadrenie zdravotníckeho zariadenia podané nebolo.

4. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 13CoP 4/2025 – 33 z 24. februára 2025 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením spisovej značky 3 CdoR/7/2025 z 25. júna 2025 uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 13CoP 4/2025 – 33 z 24. februára 2025 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac, že odvolací súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, v dôsledku čoho sa toto stalo nezrozumiteľným a nepresvedčivým najmä v otázke, či umiestnenej v konaní boli zachované jej procesné práva, a to najmä, či bola vysluchnutá sudcom pred rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže z obsahu formulárov označených ako zápisnica o vypočutí ošetrojúceho lekára a zápisnica o vypočutí pacienta bez splnenia požiadavky zákonných obsahových náležitostí zápisníc nie je možné overiť naplnenie zákonných pravidiel pre výsluch účastníka konania konajúcim súdom, ktoré sú upravené v § 195 CSP a § 260 CMP tak, ako to uviedol odvolací súd v napadnutom rozhodnutí, a to najmä, ak zvukový záznam, ktorý mal byť uchovaný na nosiči dát a pripojený k súdnemu spisu alebo v súdnom spise urobená poznámka, kde je zvukový záznam uložený, nie je súčasťou súdneho spisu a nenachádza sa ani v elektronickom súdnom spise. V tejto súvislosti ďalej konštatoval, že dovolaciemu súdu sa javí, že obmedzenie osobnej slobody umiestnenej a následné konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia umiestnenej do zdravotníckeho zariadenia nebolo vedené v súlade so zákonom a došlo k dovolateľkou namietanému porušeniu procesného postupu. Dovolací súd v tejto súvislosti poukázal aj na nález ÚS SR spisovej značky III. ÚS 199/2020 z 9. marca 2021, uznesenie NS SR spisovej značky 2 Cdo 154/2021 z 30. mája 2022, v zmysle ktorého, ak výsluch, respektíve vzhliadnutie umiestneného v zmysle § 260 CMP neboli realizované sudcom, ale vyšším súdnym úradníkom, túto procesnú vadu nie je možné konvalidovať výsluchom vykonaným dodatočne, po uplynutí zákonnej 5 dňovej lehoty v zmysle § 262 CMP, keďže túto schopnosť konvalidácie stratili uplynutím zákonnej lehoty na ich vykonanie.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, prejednal vec bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1 CSP), bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie umiestnenej je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne a nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je vyslovenie prípustnosti prevzatia A. B. do zdravotníckeho zariadenia – Univerzitnej nemocnice Bratislava, pracovisko Nemocnica Staré Mesto, Psychiatrická klinika LF UK a UNB. Súd prvej inštancie vyslovil, že ku prevzatiu umiestnenej do zdravotníckeho zariadenia došlo zo zákonných dôvodov. Predmetom odvolacieho konania je posúdiť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o prípustnosti prevzatia umiestnenej do ústavu zdravotníckej starostlivosti.

8. Konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia alebo držania v zdravotníckom zariadení má úzku súvislosť s hmotnoprávnou úpravou obsiahnutou v ZoZS, ktorá okrem iného určuje, kedy je možné fyzickú osobu bez jej písomného súhlasu prevziať do ústavnej starostlivosti. Celá úprava detenčného konania je založená na povinnosti ústavu do 24 hodín oznámiť súdu, buď prevzatie chorého bez jeho súhlasu, alebo zadržanie chorého, ktorý síce pôvodne súhlasil s ústavnou starostlivosťou, avšak v jej priebehu súhlas s ústavnou starostlivosťou odvolal. Zmyslom uvedenej právnej úpravy je kontrola postupu zdravotníckeho zariadenia pri prevzatí chorého do zdravotníckeho zariadenia bez jeho súhlasu a zabránenie možnému zneužitiu prevzatia a držania chorého v zdravotníckom zariadení.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. V zmysle článku 17 ods. 1 a 6 zákona číslo 460/1992 Zb., Ústava Slovenskej republiky, osobná sloboda sa zaručuje. Zákon stanoví, v ktorých prípadoch možno prevziať osobu do ústavnej zdravotníckej starostlivosti alebo ju v nej držať bez jej súhlasu. Takéto opatrenie sa musí do 24 hodín oznámiť súdu, ktorý o tomto umiestnení rozhodne do piatich dní.

10.1 Podľa článku 5 ods. 1 písm. e) Dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom : e/ zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nakažlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov.

10.2 Podľa článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu .

10.3 Podľa § 258 ods. 1 a 2 CMP umiestneného súd poučí o jeho procesných právach a povinnostiach, najmä o práve zvoliť si zástupcu. Poučenie podľa odseku 1 súd uskutoční spôsobom, ktorý zohľadňuje zdravotný stav umiestneného .

10.4 Podľa § 260 ods. 1, 2 a ods. 3 CMP súd umiestneného výsluchne. Výsluch umiestneného sa uskutoční spôsobom, ktorý je vhodný a primeraný s ohľadom na zdravotný stav. Ak je výsluch na ujmu zdravotného stavu, možno od výsluchu upustiť. Súd v takom prípade umiestneného vzhľadne. Ak o to požiada o umiestnený, výsluchne ho súd vždy .

10.5 Podľa § 261 CMP súd sa oboznámi s názorom ošetrojúceho lekára, prípadne ďalších osôb, ktoré môžu objasniť stav veci, a so zdravotnou dokumentáciou umiestneného.

10.6 Podľa § 262 ods. 1, 2 a ods. 3 CMP súd rozhodne o prípustnosti prevzatia do zdravotníckeho zariadenia uznesením bez nariadenia pojednávania. Súd vydá uznesenie o do piatich dní od obmedzenia osobnej slobody umiestneného. Súd doručí uznesenie umiestnenému v zdravotníckom zariadení do 24 hodín od jeho vydania, najneskôr však do piatich dní od obmedzenia osobnej slobody.

10.7 Podľa § 6 ods. 4 ZoZS je informovaný súhlas preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo poučenie podľa tohto zákona, respektíve, ktorému predchádzalo odmietnutie poučenia.

10.8 Podľa § 6 ods. 9 písm. d) ZoZS sa informovaný súhlas nevyžaduje v prípade ambulantnej starostlivosti alebo ústavnej starostlivosti, ak ide o osobu, ktorá v dôsledku duševnej choroby alebo s príznakmi duševnej poruchy ohrozuje seba alebo svoje okolie, alebo ak hrozí vážne zhoršenie jej zdravotného stavu.

10.9 Podľa § 9 ods. 4 ZoZS pokiaľ ide o ústavnú starostlivosť osoby, ktorá v dôsledku duševnej choroby alebo s príznakmi duševnej poruchy ohrozuje seba alebo svoje okolie, alebo, ak hrozí vám vážne zhoršenie jej zdravotného stavu [§ 6 ods. 9 písm. b)] poskytovateľ zdravotnej starostlivosti je povinný prevzatie osoby do ústavnej starostlivosti oznámiť do 24 hodín súdu, v ktorého obvode sa zdravotnícke zariadenie ústavnej starostlivosti nachádza. O zákonnosti dôvodov prevzatia do ústavnej starostlivosti rozhodne súd. Do rozhodnutia súdu možno vykonať len také zdravotné úkony, ktoré sú nevyhnutné na záchranu života a zdravia osoby alebo zabezpečenie jej okolia.

10.10 V tejto súvislosti odvolací súd ďalej dodáva, že ochrana práv umiestneného sa v detenčnom konaní realizuje prostredníctvom osobitnej poučovacej povinnosti súdu (mandukčná povinnosť). Súd je povinný umiestneného poučiť o jeho procesných právach a povinnostiach, t.j. aké práva mu priznávajú a aké povinnosti mu ukládajú procesnoprávne predpisy. Súd nepoučuje umiestneného o jeho právach a povinnostiach vyplývajúcich z hmotného práva. Poučí ho najmä o práve zvoliť si zástupcu a o práve zvoliť si dôverníka. Súd by mal realizovať poučovaciu povinnosť predovšetkým v úvodnej fáze detenčného

konania. Avšak platí, že umiestnený má byť poučený v čase, kedy to bude potrebné v závislosti od stavu a priebehu detenčného konania.

10.11 Pokiaľ sa súd v detenčnom konaní dopustí procesných pochybení, je potrebné vyhodnotiť, či procesné pochybenia ešte vôbec možno napraviť ďalším konaním a rozhodnutím, či už súdu prvej inštancie, alebo odvolacieho súdu. Ústavný súd v rozsudku z 15. septembra 1993 spisovej značky I.ÚS 79/93 konštatoval, že akt aplikácie práva nie je nezákonný iba vtedy, keď jeho výrok je v rozpore so zákonom, ale aj vtedy, keď pred jeho vydaním orgán aplikujúci právo nedodrží alebo poruší zákon. Zároveň Ústavný súd v náleze z 13. mája 2021 spisovej značky III. ÚS 55/2021 uviedol, že vyslovenie zákonnosti prevzatia do zdravotníckeho zariadenia, vyžaduje komplexný pohľad, ktorý nerozlišuje medzi posúdením hmotnoprávných a procesnoprávných otázok z dôvodu, že aj porušenie procesnoprávných záruk môže viesť k porušeniu základných práv podľa článku 17 ods. 6 Ústavy a článku 5 ods. 1 písm. e) Dohovoru.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že umiestnenú dňa 09.01.2024 o 11:02 hod. priviezla RZP z ambulancie psychiatricky F. F. s odporúčaním na hospitalizáciu aj bez súhlasu pacientky pre významnú dekompenzáciu stavu v zmysle manického syndrómu do zdravotníckeho zariadenia – Univerzitnej nemocnice Bratislava, Pažitkova 4, 821 02 Bratislava, pracovisko Nemocnica Staré Mesto, Mickiewiczova 13, 813 69 Bratislava, Psychiatrická klinika LF UK a UNB. Dňa 09.01.2024 o 12:09 hod. oznámila Psychiatrická klinika LF UK a UNB (elektronicky) Mestskému súdu Bratislava II prevzatie A. B. bez jej informovaného súhlasu. Na základe tejto skutočnosti, súd prvej inštancie uznesením č. k. 9Pu/2/2025 – 5 zo dňa 09.01.2025 začal vo veci konanie z úradnej povinnosti, v konaní v súlade s procesnými pravidlami vypočul tak umiestnenú, ako i ošetrojúceho lekára F. G. C., o čom bol riadne vyhotovený zvukový záznam, ktorý mal odvolací súd, či už pri skoršom rozhodovaní o odvolaní, ale aj pri opätovnom rozhodovaní o odvolaní umiestnenej k dispozícii (zvukový záznam je naďalej súčasťou elektronického spisu označený ako „Nahrávka 13.01.2025 23-00-00“ a „Nahrávka 13.01.2025 23-00-00“). Ošetrojúca lekárka u umiestnenej diagnostikovala bipolárnu afektívnu poruchu v manickej epizóde s psychotickými príznakmi. Následne vykonal dokazovanie prijímacou správou ošetrojúceho lekára F. H. D., psychiatra z 09.01.2025, z ktorej vyplynulo, že umiestnená pri vyšetrení mala psychomotorické tempo mierne zrýchlené, prejavovali sa u nej paranoidné obsahy zamerané voči bratovi, podľa parere aj náznakov magického myslenia, poruchy vnímania nevyexplorované, jej správanie v kontexte vyšetrenia bolo odbrzdené, anamnesticky nebola vylúčená hyperaktivita, boli u nej prítomné prejavy zvýšeného nakupovania, utrácania peňazí s tým, že v noci telefonovala príbuzným, že bola u nej prítomná dezintegrácia správania a chýbal náhľad na ochorenie a potrebu hospitalizácie a nonkompliancia v ambulantnej liečbe, nedodriavanie dávkovania, hyposomnys a napokon jej osobnosť bola zmenená v efektívite, myslení a správaní čo vyvolávalo vážne riziko zhoršenia jej zdravotného stavu bez psychiatrickej liečby spojenej s jej hospitalizáciou. Napokon na základe vykonaného dokazovania súd vo veci meritorne rozhodol odvolaním napadnutým uznesením v zákonom stanovenej lehote postupom podľa § 262 CMP, avšak bez toho, aby umiestnenú podľa § 258 ods. 1 a § 259 CMP poučil o jej procesných právach a povinnostiach, t.j. aké práva jej priznávajú a aké povinnosti jej ukladajú procesnoprávne predpisy, a to najmä o práve zvoliť si zástupcu a o práve zvoliť si dôverníka, a to či už v úvodnej fáze detenčného konania, teda pred samotným výsluchom umiestnenej, alebo počas výsluchu umiestnenej, prípadne kedykoľvek pred samotným rozhodnutím súdu. Zo zvukového záznamu o vypočutí umiestnenej jednoznačne vyplýva, že výsluch umiestnenej vykonal vec prejednávajúci sudca, ktorý umiestnenú pred jej výsluchom síce poučil o predmete konania, ako aj o jej práve nevyhovedať, avšak jeho poučenie neobsahovalo poučenie umiestnenej o jej práve zvoliť si zástupcu a práve zvoliť si dôverníka. Takýto procesný postup súdu prvej inštancie odvolací súd hodnotí za nezákonný. Prevzatie umiestnenej do zdravotníckeho zariadenia tak bolo vykonané v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ako aj s CMP.

12. Na takomto závere odvolacieho súdu nemení nič ani skutočnosť, že vzhľadom na stanovenú diagnózu a prejavy správania sa umiestnenej v čase jej hospitalizácie nemožno dôvodne pochybovať o objektívnom stanovisku odborného lekára a o reálne existujúcej potrebe hospitalizácie umiestnenej, na ktorom stanovisku súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na správnosti takéhoto záveru súdu prvej inštancie nemení nič ani nepodložená námietka umiestnenej, že F. I. F. je spriahnutá s bratom vyšetrovanej.

13. Nakoľko vyšetrovaná nebola poučená o svojich procesných práva počas detenčného konania ešte pred rozhodnutím súdu prvej inštancie o prípustnosti jej prevzatia do ústavu, teda riadne a včas a takéto procesné pochybenia súdu prvej inštancie vzhľadom na odstup času od jej zadržania, ale aj vzhľadom na to, že umiestnená bola zo zdravotníckeho zariadenia medzičasom už prepustená, nemožno napraviť ďalším konaním a rozhodnutím, či už prvoinštančného, alebo odvolacieho súdu (procesným pochybením súdu prvej inštancie bola zmarená podstata zákonom upraveného procesu, ktorá viedla k porušeniu základného práva umiestnenej na osobnú slobodu podľa článku 17 ods. 1 a 6 Ústavy a článku 5 ods. 1 písm. e) Dohovoru), odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku I. tohto rozhodnutia.

14. O náhrade trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a § 453 ods. 3 CSP, pretože nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé niektorému z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania priznať. Umiestnená si náhradu trov konania neuplatnila a pokiaľ ide o priznanie ich náhrady trov dovolacieho konania neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé jej takúto náhradu voči zdravotníckemu zariadeniu priznať.

13. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).